Şiir Yazmaya Nasıl Başladık 2

— *AhmetZeytinci* · 27 Kasım 2017

On yedili yaşlardayız. Mahallede kızın biri bize aşık olmuş. Bizimde başımızda kavak yelleri, daha o zaman. Sonra ayrıldı gitti tabii Ankara'dan, biz uzun zaman mektuplaştık. İnternetin adı bile geçmiyor o yıllarda... Bir gün bana bir şiir göndermiş mektubuna iliştirerek, aynen şöyle...

Şiirim senin ağzında dualaşır.
Ses ahenk olur söz manalaşır.
Seviyorum diyerek hor görme beni
Seni seven ölmez evliyalaşır...

Toprak olmaz bende tenden başkası
Seni bunca sevmez benden başkası
Ölürsem sen ağla arkamdan yeter
Gelmesin mezarıma senden başkası...

Bir okudum, okumakla da kalmadım vuruldum adeta hem şiire hem de kıza bir kez daha... Vay be dedim kız ne güzel yazmış. Daha o zamana kadar İstiklal Marşından başka bildiğimiz şiir yok. Sonra öğrendim ki o şiir büyük usta Ümit Yaşar Oğuzcan ın bir şiiriymiş.

Daha sonra başka başka şiirlerde gönderdi bana... Her mektubuna mutlaka bir küçük şiir iliştirirdi, işte o ufacık şiirler yürekte edebiyat ve şiir sevgisini depreştirdi ki hem de ne depreştirme... Bir daha ne akıldan ne de gönülden çıkartabildik edebiyatı da şiiri de... Yazmak ve okumak bir tutku olarak devam edecekti sonrasında...

İşte o tarihten beri, yukarıda ki dizeler kadar güzel şiirler yazmaya uğraşıyorum. Hedefim bu bunun çok zor olduğunu biliyorum. Şairlere ilhamı sadece Allah vermez, tabiat vermez, başka şairlerde verir, onun için diyorum ki, yazmak tamam ama başka şairleri de okuyalım... Sadece kendi şiirimiz ve kendi yazdıklarımızın derdinde olursak, edebiyat ve şiirin gelişmesine katkı sağlayamayız, şair sevgi dolu ve bencillikten de uzak olmalı azami derecede...